

Dorogi Ipartestület XXV. sz. hírlevele

Kedves Vállalkozó Társunk!

Az Dorogi Ipartestület legújabb hírlevelében az alábbi témákról szeretnénk tájékoztatást adni:

1. Csokra és csodára várnak az elnéptelenedő falvak
2. Radikálisan átalakulhat a szakképzés
3. Kiszivárgott: óriási adócsökkentésről dönthet a kormány
4. Rossz a sütőipar helyzete
5. Az EP 25 százalékban maximálná az áfát
6. Optimisták a családi vállalkozások
7. Festőipari szövetség: a digitalizáció javítja a szobafestő szakma hatékonyságát is
8. Vara bemutatta a kormány csodacsapatát a munkaerőhiány ellen
9. Jubileumi 25. Betlehemi jászol-kiállítás
10. Lőrincz Gergely: digitalizációval a kézműves szakmák megmentéséért

Dorog, 2018. október 12.

Üdvözlettel:

Szűcs György
Elnök
Dorogi Ipartestület

Csokra és csodára várnak az elnéptelenedő falvak

Egyre több falu próbál jelképes összegért adott telekkel, sőt, jelentős támogatással magához vonzani új lakókat vagy megtartani a régieket. Szükség is van erre, hiszen százával vannak községek az országban, amelyek lassan szó szerint kihalnak.

– Nem kellene már arról írni, hogy támogatjuk a betelepülőket. Az elmúlt napokban több tucatnyian kerestek minket, ennyi pénzünk és helyünk úgy sincs – fakad ki az utóbb hetekben reflektorfénybe került Ófalu polgármestere, Bechli Erzsébet. Szeptember közepén adta hírül a sajtó, hogy a 330 lelkes Ófalu 2 millió forinttal vagy ingyenes, közművesített telekkel támogatja a községben építkező vagy portát vásárló családokat. A Mecsek keleti oldalán meghúzódó, baranyai faluban a rendszerváltáskor még 440-en laktak, ám a kilencvenes években tömegesen szűntek meg a munkahelyek itt és a közeli településeken, így sokan elköltöztek

Ófaluból. Ráadásul az ófaluiak 85 százaléka német gyökerű, és ők általában beszélik ősük nyelvét, ezért az aktív korúak ötöde már külföldön talál munkát.

Nemcsak a fiatalok, a középkorúak és a nyugdíjasok is gyakran nekivágnak, utóbbiak időseket gondoznak német földön. A nyugdíjasok persze hazatérnek, a fiatalok egy része viszont nem. Hogy ne fogyjon tovább a lélekszám, a község vezetése 2004-től elkezdte támogatni az Ófalun megtelepülő családokat. 2007-ig hét család ezzel élve építkezett a faluban, aztán leállt ez a támogatási forma. Két éve viszont újraindult a „betelepítési” program, tavaly három, idén négyen jutottak támogatáshoz. Évente maximum négy családot tudnak támogatni, ezért most tömegesen kell elutasítani az érdeklődőket, hisz az újságírók óta sűrűn cseng a polgármesteri hivatal telefonja.

Ezt már Bechli Erzsébettől, Ófalu polgármestertől tudom meg. A főállásban a helyi óvodát irányító faluvezető mindjárt ki is jelenti: – Ez a program nem azt akarja elérni, hogy az ország másik végéből idejöjjenek az emberek, hanem azt, hogy a helybeliek családot alapító gyerekei itt maradjanak. Őket akarjuk megtartani, nekik akarunk esélyegyenlőséget teremteni a támogatással. Ugyanis a falu megüresedett portáit nagyon jó áron veszik meg a külföldiek, velük nem tudnak versenyezni a helybéli fiatal házaspárok. Ezért van az, hogy a 129 házból harmincnek külföldi a gazdája.

Érthető, hogy a külhoniak – különösen a német földről érkezők – rákaptak az ófalui portákra. A település 100-150 méter magas dombok közötti, szűk völgyekben húzódik meg. De nemcsak a falu egyedi szépsége és természetközelsége vonzó az idetelepülőknél, hanem az is, hogy errefelé talán tíz éve se történt bűncselekmény. Ennek az is oka lehet, hogy a 6-os főúttól öt kilométerre lévő település zsákfalú, így átmenő forgalma nincs. És hogy mitől vonzó még Ófalú, arról az egyik betelepülő, a férjével egy kislányt nevelő Bányai Kocsis Zsuzsa így beszél: – A mi családunk bonyhádi, de apám itt vett magának házat, és nekünk is megtetszett a hely. A 2 milliós segítséget igénybe véve 2016-ban építettünk egy 200 négyzetméteres házat. Jól jött a támogatás, kellett az is a ház befejezéséhez. Nagyon jól érezzük magunkat Ófaluban. Festői a környezet, csodás a levegő, az emberek nagyon kedvesek, figyelmesek, jó a közösségi élet, és az is fontos, hogy van a faluban bölcsőde és óvoda.

Az asszony megemlíti, hogy nekik azért is könnyű, mert apjának van egy fuvarozó cége, és férjével ők ott vannak állásban. Azoknak viszont nem annyira egyszerű a munkába járás, akiknek ezért ingáznuk kell. Az önkormányzati támogatás azonban csak annak jár, aki legalább tíz évig valóban Ófalun él. Eddig nem volt arra szükség, hogy valakitől visszaköveteljék a – házára ráterhelt – támogatást, mert nem életvitelszerűen használja portáját, állítja a polgármester. Azt viszont Bechli Erzsébet nem hajlandó elárulni, miből telik az évente 45 millió forintból gazdálkodó önkormányzatnak a megtelepülők támogatására. A helybeliek sejtik. Ófalú tagja annak a nyolc településnek, ami támogatást kap azért, hogy eltűri a Bataapátiban épített, légvonalban 6 kilométerre lévő rádióaktív hulladék-tárolót. Egyébként az általunk kérdezett ófaluiak egyike se fél a tárolótól.

Attól se, hogy mi lesz, ha elapad a támogatás. Azt mondják, hogy egy sváb faluban mindig mindenre találnak megoldást.

Kistelepülések végveszélyben

A statisztikák szerint 402 olyan falu van az országban, amely 1970 óta elvesztette népessége több mint felét, lakosság száma pedig már nem érte el a kétszáz főt. Ennél is rosszabb

helyzetben van hatvan település: ezek lakossága a 2001-es és a 2011-es népszámlás között harmadával csökkent. Az elnéptelenedő törpefalvak nagyrészt hegy- vagy dombvidéken – a legtöbb Borsodban, Somogyban, Nógrádban és Zalában -, földrajzilag és gazdaságilag periferián helyezkednek el, általában zsák-, illetve határ menti falvak. Lakosságuk 1970 óta nagyjából 70 százalékkal csökkent az elvándorlás és a halálozások miatt, és az elnéptelenedést jó mutatja, hogy az itt lakók negyven százaléka egyedül él. Akad olyan kis falu, ahol már évtizedek óta nem született gyerek. A 60 évnél idősebbek aránya viszont 13 százalékkal magasabb, mint az országos átlag, s léteznek olyan kistelepülések, ahol tízből kilencen 65 év feletti. A szépkorúak magas arányából adódik, hogy kevés a munkaképes korú, a földrajzi adottságokból pedig, hogy nincs munkahely: a foglalkoztatottak aránya nem éri el a 30 százalékot, s az állásban lévők sem a lakhelyükön, hanem másik településen dolgoznak, nem véletlen, hogy egyre többen költöznek el közülük, betelepülő viszont nem akad helyettük. Van olyan aprófalva, ahová az új évezredben még nem költözött be senki.

Így viszont értelemszerűen egyre több az üres ház: a kistelepüléseken átlagosan az ingatlanok fele üresen áll, de akad olyan falu is, ahol az arány 70-75 százalék. A települések természetesen mindent megpróbálnak az életben maradásért, ám az elmúlt másfél évtized azt mutatja, csak saját erőből nem tudják megoldani problémáikat. Körösteretlenségben öt forintért hirdetett meg telkeket az önkormányzat évekkel ezelőtt, és a parcellákra először közel félezren jelentkeztek, az utóbbi években viszont már egyet sem sikerült eladni. Bihartordán hat éve kezdték el ugyanennyiért árulni az önkormányzati telkeket, de mindössze egyre akadt vevő. Zalaszentlászlón a rendszerváltás után született meg az egyforintos telkek ötlete, és be is épült a terület, igaz, leginkább helybéliek éltek a lehetőséggel. Vágon, Ecsenyben és Mezősason viszont senki. Zsényben és Rábakecölön nagyobb sikert aratott a kezdeményezés, igaz, utóbbi településen nemcsak telek, de 400 ezer forint vissza nem térítendő támogatás is szerepel az ajánlatban.

Dócon és Mártélyon két-két család telepedett le az egy forintos telkek 2005-ben meghirdetett akciójában. Más településeken viszont belátták: megfelelő közlekedés és szolgáltatások híján – az aprófalvak nagy részében nincs bolt, kocsmá, posta, orvos - állandó lakost nemigen tudnak magukhoz csábítani, így a természeti környezetet próbálják meg hasznosítani. A 40 lakosú Libickozma lakossága például tavasztól őszi hétvégenként megháromszorozódik, köszönhetően a külföldieknek és a nagyvárosiaknak, akik az üres ingatlanokat nyaralóknak vették meg. A legextrémebb próbálkozás azonban valószínűleg Megyeré: a Sümeg melletti, 26 lakosú települést ugyanis hétvégenként 210 ezer forintért ki lehet bérelni.

Az összegért cserébe többek között hét teljesen felújított és berendezett falusi házat, a kultúrházat, pajtát, négy utcát, állatokat kap a bérlő, és aki szeretne a közügyekbe is beleszólni két napig, abból akár alpolgármester is lehet, így szabadon megváltoztathatja az utcák, terek nevét. Ez marketingfogásnak jó, hosszú távú, és főleg általános megoldásnak azonban nem megfelelő, s állami program meg támogatás nélkül nem is állítható meg az aprófalvak elnéptelenedése. A kormány tervei között szerepel, hogy az 5000 főnél kisebb településeken megemeli a csokot, kifejezetten az aprófalvak megmentésére született a 200 falu projekt, amelyben az egyes régiókban félmilliárd forintra pályázhatnak a települések. Ennél is nagyobb volumenű a Modern Falvak Program, melyhez a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége már ki is dolgozott egy vidékfejlesztési csomagot – más kérdés, hogy a jövő évi költségvetésben jelenleg egy fillér sincs a projektre, csak egy óvatos ígéret 150 milliárd forintról.

Radikálisan átalakulhat a szakképzés

VERSENYKÉPESSÉG | A 750 OKJ-s programból 150 maradhat, a cégek igényeire szabhatják az oktatást

A lemaradt megyékből a munkaerőhiánnyal küzdő területekre csatornáztathja át az állam a munkaerő-tartalékot - jelentette be György László, az innovációs tárca államtitkára.

A visegrádi országokon belül Magyarországon a legalacsonyabb az exportban lévő hozzáadott érték, ugyanis a 90-es években megszűnt a magas hozzáadott értéket előállító, közepes méretű vállalkozások döntő része - mondta György László, az Innovációs és Technológiai Minisztérium (ITM) államtitkára az Amerikai Kereskedelmi Kamara és a Nemzeti Befektetési Ügynökség konferenciáján. Ez két programmal orvosolható: az egyikkel elérhető, hogy a nagyvállalatok beszállítói magyarországi kkv-k legyenek, a másikkal pedig hogy az értékláncok minél nagyobb része jöjjön Magyarországra. György László hangsúlyozta: az egyetemközponturnó innovációs ökoszisztéma segít a magyar cégeknek nemzetközi szereplővé érnit és a hazai kezdeményezésű startupokat itthon tartani.

Nincs kizárva, hogy radikálisan átalakul a szak- és felnőttképzési rendszer, ezzel csökkenthető lesz a munkaerőhiány - mondta Pölöskei Gáborné, az ITM szakképzésért és felnőttképzésért felelős helyettes államtitkára. Az új rendszert a kereslet vezérelné, vagyis a cégek igényei alapján épülne fel. Rákossy Balázs, a Pénzügyminisztérium európai uniós források felhasználásáért felelős államtitkára ezt azzal egészítette ki, hogy míg az állam most a GDP 1,4 százalékát költi innovációra, addig az arány 2020-ra elérheti a 3 százalékot. Szigeti Ádám, az ITM innovációért felelős helyettes államtitkára szerint ez azért lényeges, mert a versenyképes országokban GDP-arányosan jellemzően 3 százalék körüli az állami innovációs ráfordítások aránya. A magas hozzáadott értéket csak jól képzett munkaerő tudja előállítani, ezért elengedhetetlen az oktatás fejlesztése. Szigeti Ádám a munkaerőpiac jövőbeni helyzetével kapcsolatban hozzáfűzte: a következő 12 évben várhatóan megkezdődik az egyetemisták száma, a kevesebb munkaerő problémáját pedig a magasabb képzési színvonal és a robotizáció oldhatja meg.

Két ellentétes folyamat figyelhető meg Magyarországon: a népességcsökkenés és a digitalizáció - fejtette ki Rákossy Balázs. A következő 20-30 évben a hazai munkahelyek fele megszűnik, így olyan tömegek szabadulnak fel, amelyeket le kell majd kötni. Az államtitkár szerint célszerűbb lenne az iskolákban jól megtanítani a gyerekeket angolul, mint két-három nyelvet részlegesen megtanítani nekik. Pölöskey Gáborné szerint sokkal többen lennének a munkaerőpiacon, ha fejlesztenék a bölcsődei és óvodai ellátást. A helyettes államtitkár két, akár hamarosan napvilágra kerülő programról is beszélt: radikálisan csökkenne az OKJ-s képzések száma - a mostani 750 körüliről 150 körülire -, és hamarosan beindulna a betanított digitális munkások képzése. György László szerint a munkaerőhiány rövid távon elsősorban béremeléssel kezelhető. A közfoglalkoztatottak, a nők, a nyugdíjasok és a külföldről hazatérők összesen félmillió munkaeerő-tartalékot képezhetnek. A gazdaságstratégiáért és -

szabályozásért felelős államtitkár bejelentette: már dolgoznak azon a programon, amellyel a lemaradott térségekből a hiánnyal küzdő területekre csatornáznák át a munkaerőt.

A négy százalék feletti növekedés jelentené a sikert

A konferencián a négy kormányzati vezetőtől azt kérdezték, hogy milyen cél elérésével lennének elégedettek a következő négy évben. Pölöskei Gáborné a képzettség nélküli iskolaelhagyók nullára csökkenését értékelné sikernek, míg Rákossy Balázs a stabil makrogazdasági környezetet és a 4 százalék feletti éves növekedést említette. Szigeti Ádám szerint a kutatók létszámának 65 ezer főre növelése jelezné számára azt, hogy a munkája eredményes. György László a bérek és a hozzáadott érték emelkedését jelölte meg.

Kiszivárgott: óriási adócsökkentésről dönthet a kormány

Lassan körvonalazódik, hogy milyen kérdések lehetnek a következő nemzeti konzultáción. Ez alapján vélelmezhető, hogy jelentős családpolitikai intézkedéseket jelent be a kormány hamarosan.

Orbán Viktor miniszterelnök már döntött a konzultációban szereplő kérdésekről, amelyeket hamarosan a közvélemény is megismerhet - írja a [Magyar Idők](#).

Úgy tudják, felvetődött, hogy a háromgyermekes nők életük végéig mentesek legyenek a személyijövedelemadó-fizetés alól.

A férfiak szerepét is vizsgálni fogják, ugyanis *"nagy arányban az ő döntésük befolyásolja a családtervezést"*.

Korábban az ATV arról írt, hogy a nagycsaládosok [gépkocsikedvezményt](#) kapnának.

Annyira rossz a sütőipar helyzete, hogy a pékszövetség már ellátási gondokat vizionál

Az Agrárgazdasági Kutatóintézet felmérése szerint a pékek veszteséggel adják tovább a termékeiket, a haszon az eladóknál jelentkezik. A pékek már nem tudják finanszírozni a veszteséget, így az országban helyenként akár ellátási gondok is keletkezhetnek.

Megvizsgálta a sütőipar legfontosabb pékáruinak önköltségét és jövedelmezőségét az Agrárgazdasági Kutatóintézet. Az Agrárgazdasági Kutatóintézet jelentése konkrétan kijelenti: a három legnagyobb mennyiségben forgalmazott termék, a fehér kenyér, a félbarna kenyér és a vizes zsemle átvételi ára alacsonyabb az önköltségnél, a nevezett termékfajtákból származó haszon kizárólag a kiskereskedelemben, az eladóknál jelentkezik.

A 2017-es adatok alapján végzett kutatás kimutatta: a fehér kenyér kilóján 6,04 Ft, a félbarna kenyér kilóján 23,58 Ft, a vizes zsemle kilóján 0,64 Ft vesztesége keletkezik a sütőipari vál-

lalkozásoknak országos átlagban. Fontos, hogy ezek a termékek adják az összes kenyér- és pékáru értékesítésének mintegy 60-65 százalékát.

A fehér kenyér és a félbarna kenyér esetében a veszteség nehezen kompenzálható, míg a vizes zsemlét nevezhetjük országos átlagban nullszaldósnak – tette hozzá a számokhoz Septe József, a Magyar Pékszövetség elnöke. Mindez hangsúlyosan a nettó átadási árakra vonatkozik, tehát arra, amennyit az élelmiszer-kereskedelmi láncok a pékeknek, kenyérgyáraknak adnak a termékekért. (A fogyasztói ár egy másik kérdés, azt a kutatás nem vizsgálta, most kifejezetten a sütőipar eredményessége volt fókuszban.) A felmérés a tavalyi gazdasági környezettel számol, azóta nőttek a bérek, a liszt és az energia ára is, a helyzet tehát romlott.

A kenyéret készítő vállalkozások nincsenek abban a helyzetben, hogy érvényesítsék megnövekedett költségeiket, mivel azt a multinacionális láncok nem fogadják el. Emiatt a pékek más termékeken próbálnak némi hasznot realizálni, ki több, ki kevesebb sikerrel – mutatott rá a vezető. Ez a jelenség annyira leszorítja a szakágazat jövedelmezőségét, hogy nemcsak a versenyképesség alakulásáról, de a túlélésről sem mondhatunk biztosat. A pékek már nem tudják finanszírozni a veszteséget, ami azt eredményezheti, hogy az országban helyenként akár ellátási gondok is keletkezhetnek.

A helyzet régóta ilyen, évente rengeteg pékség húzza le a rolót, de most először tudjuk független és számokkal is alátámasztott kutatással bizonyítani, milyen súlyos a helyzet – zárta szavait a Magyar Pékszövetség vezetője.

„A teljes élelmiszer-ellátási láncot lefedő köztestület kiemelt hangsúlyt fektet a tagjai számára fontos témák képviselőjére, így a láncban előforduló, bárminemű tisztességtelen gyakorlat visszaszorítására. A sütőipar közel 20 ezer főt foglalkoztató, alapvető élelmiszereket termelő szakágazat, amelynek fennmaradása nemzetbiztonsági kérdés is, hiszen egy esetleges ágazati krízis esetén alapvető élelmiszerek belföldi forrású biztosítása kerülhet veszélybe” – mondta Györffy Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara elnöke.

Az EP 25 százalékban maximálná az áfát az uniós tagországokban

Az Európai Parlament (EP) 25 százalékban maximálná a tagállamokban az általános forgalmi adó (áfa) felső kulcsát; a képviselők emellett a szerdai plenáris ülésen támogatták az áfaszabályok Európai Bizottság által javasolt reformjának jó részét - közölte az uniós parlament sajtószolgálat.

A teljes áfarendszer-reform célja, hogy egyértelműsítsék a határokon átnyúló kereskedelemre vonatkozó szabályokat.

Ennek része az a két jogszabály-tervezet, amelyről az EP szavazott. Az egyik az egységes piacon belüli kereskedelmet egyszerűsíti elsősorban a kis- és középméretű vállalkozá-

sok számára. A másik egyértelműbb áfakulcsrendszert hozna létre.

A sajtószolgálat közlése szerint a szabályozásra azért van szükség, mert az unió tagállamai évente csaknem 50 milliárd eurótól esnek el áfacsalások miatt.

A két parlamenti szavazás során a képviselők nagyrészt támogatták a bizottsági javaslatot, ugyanakkor kiegészítették az áfakulcs felső határának meghatározásával, a vitarendezési eljárások bevezetésével és egy közös, az áfarendszerről szóló információs portál létrehozásával, amely azonnal pontos információval szolgál a tagállamok áfaszabályairól.

A szavazást megelőző vitában Jeppe Kofold, az áfaszabályok témájáért felelős dán szocialista képviselő kijelentette: "sokféle áfarendszer létezik az Európai Unióban, tele kiskapuval és fekete lyukkal. Ez vezetett el oda, hogy egyre több áfabevétel tűnik el. Az előttünk lévő reformokkal évente 41 milliárd euróval csökkenthetjük ezt az áfabevétel-kiesést, egymilliárd euróval pedig a vállalatok adminisztratív költségeit."

Az áfakulcsok témaköréért felelős Szanyi Tibor szocialista EP-képviselő az MTI-hez eljuttatott közleményében felhívta a figyelmet arra, hogy a 15 és 25 százalékos érték közé eső általános kulcson túl a tagállamoknak lehetőségük lesz két kedvezményes kulcs és egy, a 0 és 5 százalék közötti kulcs alkalmazására is.

Szerinte a költségvetési források biztosítása és a káros adóverseny elkerülése céljából valamennyi áfakulcsot figyelembe véve egy 12 százalékos súlyozott átlagot kell elérni minden tagállamban.

Hangsúlyozta, hogy a megszavazott javaslat harmonizált és kevésbé korlátozó szabályokat vezet be, például azzal, hogy nem egészíti ki azon áruk és szolgáltatások már így is hosszú jegyzékét, amelyekre kedvezményes adómértéket lehet alkalmazni, hanem egy negatív listát vezet be.

A bizottság jogszabály-tervezetének javasolt változtatásai még az Európa Tanács elé kerülnek.

Optimisták a családi vállalkozások

A családi vállalkozások kétharmada a bevétele és nyeresége növekedését prognosztizálja a következő 12 hónapra, derül ki a Deloitte Private felméréséből. Az ilyen cégek a fejlődésüket főleg belső erőforrásokkal finanszírozzák, a tőzsdei megjelenést csak kevesen fontolgatják, ugyanakkor a lízing vagy hitellehetőségekkel egyre bátrabban élnek.

Alapvetően optimisták a családi vállalkozások vezetői a cég jövőjét illetően, ugyanakkor a nyersanyagok árának változására, a munkaerő kérdés kiéleződésére, illetve az egyes ágazatokat felforgató, új szemléletű versenytársak megjelenésére komoly kockázati tényezőként tekintenek. A Deloitte Private Családi Vállalkozások Központja által végzett felmérés alapján az ilyen típusú cégek kétharmada prognosztizált bevétel és nyereség növekedést a kutatást

követő 12 hónapban. A megkérdezettek 42 százaléka pedig 26 százaléknyi, vagy azt meghaladó bevétel növekedéssel számolt. A helyzetük kedvező megítélésére utal az is, hogy a válaszadók 42 százaléka jelezte, hogy a következő 12 hónapban várhatóan felvásárol egy másik céget. A legtöbben a tranzakció másik szereplőjeként valamely közvetlen, hazai versenytársukat képzelik el.

A családi vállalkozásokra többnyire az jellemző, hogy a növekedésüket igyekeznek belső erőforrásokból finanszírozni. A családi kézben lévő társaságok általában nem lelkesednek a tőzsdére lépés gondolatáért, a kutatás során a válaszolók mindössze 14 százaléka fontolná meg a nyilvános tőzsdéi kibocsátást növekedése támogatására. A tőke elidegenítése tehát - akár magánbefektetők részére, akár szabályozott piacokon - nem igazán népszerű megoldás a körökben, mivel a családi vállalkozások törekszenek a tulajdonosi kontroll maximalizálására, amelyet sikerük egyik legfontosabb tényezőjének tartanak. Ugyanakkor nem idegenkednek teljesen a külső tőke használatától, így közel negyede az ilyen társaságoknak úgy gondolja, hogy a következő 12 hónap során lízing, eszközfedezetű kölcsön, vagy hasonló instrumentum formájában igénybe vehet külső forrást.

"A családi vállalkozásoknak egyensúlyt kell fenntartaniuk az üzleti, valamint a családi célok - úgymint a családi értékek megőrzése és a családi vagyon védelme - között. Ezek a társaságok hosszútávú megközelítést alkalmaznak, és ezt a perspektívát sokszor nehéz összeegyeztetni a negyedéves pénzügyi jelentésekben kimutatható rövidtávú, impozánsabb eredmények felmutatásával" - mutatott rá dr. Kóka Gábor, a Deloitte Private partnere.

A kutatásból kiderült az is, hogy a családi vállalkozások 43 százaléka a gazdasági és pénzügyi bizonytalanság szintjét a korábbi évhez képest magasabbnak érzékeli. Az öt legjelentősebb kockázati tényezőnek a nyersanyagok és az egyéb beszerzési költségek emelkedését, a munkavállalók felvételének és megtartásának képességét, az új piaci kihívók által generált versenyt, a szabályozási követelmények szigorodását és a valutaárfolyamok ingadozását látják.

"A családi vállalkozások sajátos és kritikus jelentőségű kihívása a generációváltás menedzselése. Ez különösen összetett kérdés abban a helyzetben, amikor egy családhoz nem tartozó személyt neveznek ki vezetői pozícióba; kiváltképp, ha tulajdonrész juttatása ezen vezetők számára a családi értékrend miatt nem alternatíva. A stratégiai, pénzügyi és működési kockázatoktól eltekintve ezek a cégek olyan, a családi tulajdonlásból fakadó rizikófaktorokkal is szembesülnek, melyek az örökléstervezés hiányából, házastársak válásából, halálestből vagy családi konfliktusból adódhatnak" - teszi hozzá dr. Baranyi Gábor, a Deloitte Private igazgatója.

A felmérés során megkérdezett vezetők 48 százaléka úgy véli, hogy családi vállalkozása a következő 2-3 évben jelentős zavaró külső behatásnak lesz kitéve nem hagyományos versenytársak miatt. Az ilyen behatások közül a válaszadók 64 százaléka pozitív (tehát lehetőséget magában rejtő) hatásként értékeli a technológiai fejlesztéseket, míg 40 százalékuk

negatív (tehát elsődlegesen kockázatot hordozó) körülményként gondol a szabályozási, vagy makrogazdasági környezet megváltozására.

"A hosszútávú tervezési szemléletük, agilitásuk és eredményes pénzügyi struktúrájuk lehetővé teszi a családi vállalkozások számára, hogy megőrizték családi kultúrájukat és értékeit, miközben a gyorsan változó üzleti környezet tekintetében alkalmazkodjanak és fejlesztesk vállalkozásukat. A siker érdekében ugyanakkor megfelelő választ kell találniuk olyan kérdésekre, mint a családból származó és azon kívüli üzleti vezetők kezelése, a munkavállalók megtartása, a növekedés finanszírozása, vagy éppen az új technológiák hatása az üzletre és magára a családi szervezetre" - jelezte dr. Kóka Gábor, a Deloitte Private partnere.

MTI: Festőipari szövetség: a digitalizáció javítja a szobafestő szakma hatékonyságát is

A digitalizáció és a robotizáció enyhíti a szobafestő szakma Európa-szerte jellemző munkaerő hiányát is, hatékonyabb munkavégzést tesz lehetővé, a kézműipart azonban nem helyettesíti.

Ezt mondta Helmut Schultz, a Festőipari Vállalkozások Nemzetközi Szövetsége (UNIEP) elnöke az MTI-nek.

A szakmák Európa-bajnokságán, a EuroSkills Budapest rendezvényen részt vevő szobafestő-tapétázó szövetségek képviselői az Ipartestületek Országos Szövetsége (Iposz) meghívására tartottak megbeszélést a szakma helyzetéről.

Tóth Antal a Szobafestő-Mázoló-Tapétázó Országos Ipartestülete (SzMTO) elnöke hangsúlyozta, a magyar szobafestő-mázoló, tapétázó vállalkozók jövedelmezősége rendkívül alacsony, nehezen tudják kitermelni a digitalizációhoz szükséges modern eszközök árát. Gondot jelent az is hogy a szakoktatás nem terjed ki a digitális munkaeszközök alkalmazására - mondta.

Példaként említette, hogy míg Ausztriában a falat vizsgáló és elemző gépek használatát is tanítják, addig Magyarországon a digitalizáció egyáltalán nem szerepel a szobafestő oktatás tananyagában.

Varga bemutatta a kormány csodacsapatát a munkaerőhiány ellen

A nők és a nyugdíjasok foglalkoztatását segiténé elő Varga Mihály pénzügyminiszter, aki a Portfolio konferenciáján is ígéretet tett a bürokrácia csökkentésére. Konkrétumokat azonban megintcsak nem említett, pedig mindössze 11 napja maradt a kormánynak arra, hogy új gazdasági tervet nyújtson be Brüsszelnek.

Nem annyira a magyar választóknak vagy éppen a járulékcsökkentésre váró vállalkozásoknak üzent Varga Mihály, amikor a Portfolio konferenciáján arról beszélt, „Mit tervez a kormány?” idén és 2019-ben. A pénzügyminiszter láthatóan az Európai Uniót igyekezett megnyugtani, amely Brüsszel költségvetési elemzése alapján nemrég a GDP 1 százalékát kitevő **kiigazításokat várt el** október 15-ig, mert úgy látta, veszélyben van a hiánycsökkentés magyarországi tervének a teljesülése.

Pedig a helyzet első ránézésre nem tűnhet vészesnek, hiszen – erről Varga Mihály is beszélt – a deficit még mindig messze van a 3 százalékos határértéktől. Brüsszel viszont az adósválságok óta óvatosabb, és már a túllépés veszélyekor is megnyomja a piros csengőt. A magyar kormány pedig a jelek szerint nem kevésbé óvatos: mindenképpen szeretné elkerülni, hogy újra brüsszeli „gyámság” alá kerüljön, akárcsak **2004 és 2013 között**, amikor a túl magas hiány miatt, eljárás keretében kellett megfelelni a bizottság elvárásainak.

A most folyó eljárásban ez rövid távon nem fenyeget – tudtuk meg brüsszeli forrásból, az azonban semmiképpen nem jó üzenet a piacok felé, ha az Európai Bizottság arról beszél, mennyire elégedetlen a magyar kormány gazdaságpolitikájával (is).

Márpedig – mint Varga Mihály csütörtöki beszédében is kiemelte – a befektetők megnyerése továbbra is fő cél. Ráadásul nem is csak amiatt, hogy minél alacsonyabb kockázati felárat, hozamot várjanak el a magyar állampapírok után, hanem mert a magántőkéből származó beruházások nélkül még mindig bezuhanna a gazdaság, ezeket kell erősíteni a még mindig uralkodó állami fejlesztések helyett (és nem csak az autóiparban) – üzent a pénzügyminiszter.

Fontos, hogy az állami beruházások ne fékeznek a magánszektor

– fogalmazott, Brüsszelben pedig jó eséllyel feltapsoltak. Itt ugyanis megint csak a bizottsági értékelők fontos érvét visszhangozta a politikus: információink szerint a nemrég itt járt brüsszeli delegáció elsősorban éppen azt vetette a kormány szemére, hogy túl magas az állami beruházások aránya. Nem csak azért tartják különösen magasnak a jövőre a GDP 7 százalékát kitevő mennyiséget, mert ez kétszerese-háromszorosa a nyugat-európai fejlett országokban megszokottnak, de amiatt is, mert meglátásuk szerint ez a tömeg már a magánberuházások elől veszi el a teret.

Egy egyszerű példa: a különösen munkaerőhiányos építőiparban az is nehezítheti például a lakásépítéseket, hogy az állami fejlesztések elszippantják a cégeket, dolgozókat, az így támasztott verseny felnyomhatja a szolgáltatási árakat is.

Az meg csak a hab a tortán, hogy az állami beruházások még mindig jórészt uniós támogatásból valósulnak meg. Mint egy forrásunk fogalmazott: az sem tetszik a bizottságnak, hogy európai adófizetők pénzéből gerjesztik Magyarországon az inflációt.

Arra azonban nem tett ígéretet Varga Mihály, hogy ezen a téren bármilyen konkrétumra készülne a kormány – valószínűleg inkább azt várja, hogy a magánbefektetések növekednek olyan szintre, hogy az államiak aránya csökken. Ezzel az Európai Bizottság szerint az a gond, hogy az állami beruházásokat akkor kellene növelni, amikor a magángazdaság gyengélkedik, amikor viszont pörög, mint most, akkor ezt feleslegesnek tartják (lásd a fentebbi példát).

Így volt ez egyébként az előző uniós költségvetési ciklusban is, amikor a fejlesztések több mint felét nálunk EU-pénzből valósították meg, miközben az uniós átlag mindössze 6,5 százalék volt. Arról alábbi cikkünkben írtunk, ez mennyire hasznosult a válságból nehezen kilábaló magyar gazdaságban.

És még egy elmaradt ígéret Varga Mihálytól: Brüsszel azt is elvárja a kormánytól, hogy igyekezzen 2020-ra a felső határértékre, a GDP 60 százalékára csökkenteni az államadósság szintjét. Államadósság elleni harc ide vagy oda, a kormány ezt a tavaszi ígéretét már átgondolta, és már csak a ciklus végére, vagyis 2022-re látja elképzelhetőnek a harci tett megvalósulását.

Bár a régióban ennél jóval alacsonyabb az átlag, és – mint a miniszter fogalmazott – a célunk ezeknek az országoknak az utolérése, az unió, de különösen az euróövezet sok országa megelégedne azzal, ha az államadósság 70 körüli szinten lenne, mint nálunk. Az uniós átlag 2017 végén egyébként 81,6 százalék volt – érthető, hogy az EU-ban emiatt nem nagyon támadják a kormányt.

Azt viszont komoly kockázatként említik meg, hogy ha változnak a jelenlegi alacsony kamatok, az adósság kamatterhe megnőhet, így a finanszírozás is mindjárt komolyabb feladat lesz az állam számára. Tudja ezt persze Varga Mihály is, aki nem csak stabil környezetet ígért a finanszírozóknak, de közben az állami kiadások csökkentését is.

Itt az önkritikán túl megint csak nem említett nagyon konkrétumokat, egyetlen, eddig is ismert szándékot említett: az állam dologi kiadásainak a visszafogását, vagyis az államigazgatás méretének a csökkentését.

A bürokráciacsökkentés, az állami szférában dolgozók leépítése régóta téma, az átszervezés után pedig most konkrétan a nagy arányú leépítés van napirenden. Kérdés azonban, hogy a munkaerőhiánnyal szintén küzdő ágazatban ez valódi átszervezés nélkül hogyan fog megvalósulni. Arra mindenestre a Policy Agenda friss **elemzése** is rámutat, hogy az eddig ilyen próbálkozások nem jártak sikerrel.

A kormány egy területen elégedett saját kiadáscsökkentésével: a szociális támogatásoknál. Brüsszel természetesen emiatt sem fog tiltakozni, ám van egy komoly nézeteltérés. Amíg a kormány a munkanélküli ellátás leépítésével és a rendkívül alacsony bért lehetővé tevő közmunkaprogrammal törte le az állami kiadásokat, a bizottság gyakorta szóvá teszi, hogy a közmunkások méltatlanul alacsony jövedelme komoly szociális problémát jelent.

Ezt a kritikát a kormány évek óta igyekszik lesöpörni az asztalról, miközben szép csendben – a gazdaság erősödésével párhuzamosan – léepíti a közmunkaprogramot is. A csodafegyver azonban most sem a közfoglalkoztatottak átterelése lehet a munkaerőpiacra Varga szerint, hanem két társadalmi réteg bevonása:

- a nőké
- és a nyugdíjasoké.

A nőkkel kapcsolatban a miniszter diszkrétan hallgatott, arról a Magyar Időkben néhány napja megszéllőztetett **hírről**, hogy a demográfiai súlypontú kormányzás és a családtámogatási rendszer keretében a nagycsaládos anyáknak szja-mentességet kínálna a kormány.

Annál több szó esett arról, hogy igyekszik a kormány lebontani azokat az akadályokat, amelyek a nők munkavállalása előtt állnak, például lehetővé téve a távmunkát vagy a részmunkaidőben való foglalkoztatást. Konkrétumokat azonban itt sem említett.

Ami a nyugdíjasokat illeti, új javaslat itt sem hangzott el, csak egy cél: hogy az adótörvényekben nemrég elfogadott járulékmentességnek köszönhetően tízszeresére nőhet a dolgozó nyugdíjasok száma a jövőben. Arról megint csak nem esett szó, hogy ennek érdekében például hogyan igyekezne a kormány elősegíteni, hogy jobb legyen a magyar nyugdíjaskorúak egészségi állapota.

Ám, mint fogalmazott:

Csodaszere nincsen, de vannak még tartalékaink.

És a csodaszerek

Hátul állunk a versenyképességi rangsorokban, de ezeket helyén kell kezelnünk – mondta a Portfolio konferenciáján György László, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára. A politikus szerint „stratégiaiilag helyes kérdésekkel foglalkozott” a kormány az elmúlt nyolc évben, aki bírálta azért az előző kormányt is. Szerinte nonszensz, hogy 2007-ben volt az OECD szerint a legjobb a versenyképesség Magyarországon, miközben egy évvel később hazánk volt az egyike azoknak az országoknak, amelyek kénytelenek voltak mentőhírt kérni a csőd elkerülése érdekében.

Ugyancsak ártatlan szerinte a kormány a versenyképesség egyik fontos elemének, a szakképzett munkaerőnek hiányában. Szerinte a rendszerváltás idején épült le a szakképzés, amelynek az újjáépítése több időt vesz igénybe. Szerinte a BMW is azért választotta Debre-

cenben, mert átalakult a szakképzési rendszer, akár a felsőoktatás szintjén is. "Olyan magyarokat szeretnénk, akik a jég hátán is megélnek" – ismételte el **Orbán Viktor májusi kijelentését** az államtitkár.

Nem aggódik a politikus a munkaerő elvándorlása miatt sem: mint mondta, már ugyanannyian vándoroltak el, mint ahány külföldi érkezett – itt elsősorban a határon túli magyarokra gondolt.

A helyzet azonban mégsem rózsás: emelte ki, felidézve azokat a statisztikákat, amelyek azt mutatják, **mekkora szakadék van versenyképességben a hazai kkv-k és a multicégek között.** Az is gond, hogy a Magyarországon született innovációkat a fejlesztők ma még inkább külföldi cégeknek adják el.

A kormány célja "a magyarok életminőségének növelése a hazai tulajdonú vállalatok hozzáadott értékének növelésén belül" – mondta el György László, aki ennek elemei között a béremelést is kiemelte. Ezzel kapcsolatban a közeljövőben is új lépéseket ígért – konkrétumok említése nélkül. Győrben viszont reggel már említett egy konkrét **intézkedést**, amellyel az építőipart kívánják támogatni. A vállalatok és az érdekképviseletek most az őszi béregyeztésektől várnak új lépéseket, előbbiek azt, hogy a szocho július helyett januárban csökkenjen 19,5 százalékról 17,5 százalékra, utóbbiak pedig azt, hogy 150 ezer forintra nőjön a minimálbér.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS a jubileumi, 25. Betlehemi jászolkiállításra való részvételre

2018. november 19-étől 2019. január 6-áig ezúttal is két helyszínen: Budapesten a Belváros egyik legszebb neobarokk épületében, a Duna Palotában és Veszprémben a SZALÉZIÁNUM Érsekségi Turisztikai Központban lesz látható a Betlehemi jászolkiállítás anyaga.

A kiállításon való részvételre A Magyar Kézművességért Alapítvány (AMKA) – az IPOSZ-szal, a BKIK Kézműipari Tagozatával, a Ciszterci Egyházközséggel és a SZALÉZIÁNUM-mal együttműködve – tárgyalkotók számára hirdet nyílt pályázatot, amelyre hazai és határon túli magyar kézművesek, népművészek, képző- és iparművészek, hivatásos és műkedvelő alkotók, egyéni pályázók és közösségek egyaránt jelentkezhetnek.

Egy pályázat keretében legfeljebb 3 (természetes alapanyagok felhasználásával készült) alkotás nyújtható be, amelyek

- a betlehemi jelenetet vagy annak szereplőit ábrázolják;
- a betlehemezés népszokásait örökítik meg;
- vagy az adventi-karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódnak (pl. karácsonyfa-díszek, ünnepi terítékek, Mária-medálok, karácsonyi ajándéktárgyak).

A Bibliában elmondottakhoz ragaszkodó művek mellett a betlehem mának szóló üzenetét megfogalmazó alkotásokat is várunk, amelyek készítésénél figyelembe vették azt a világot, amelyben élünk, azokat a problémákat, amelyek megválaszolásában a Karácsony titka segíthet.

A SZALÉZIÁNUM-ban rendezendő kiállításra kizárólag a betlehemi jelenetet vagy annak szereplőit ábrázoló alkotásokat várunk, amelyek között olyanok is lehetnek, amelyek a korábbi budapesti Betlehemi jászol-kiállításokon már szerepeltek (de a veszprémin még nem).

Pályázati határidők és feltételek

Regisztrációs határidő: 2018. november 1.

Az erre szolgáló internetes felület elérhető honlapunkon (www.amka.hu) a pályázat menüpontjában.

Az internettel nem rendelkezőktől telefonos bejelentkezést kérünk.

Nevezési határidő (a nevezési lap beküldésére és a nevezési díj befizetésére): 2018. november 3.

- **Nevezési lap megküldése**

A honlapunkról letölthető, kitöltött nevezési lapot e-mailben: Word-formátumban az amka@amka.hu címre kérjük megküldeni. Amennyiben ez elektronikus formában nem megoldható, postán (IPOSZ, AMKA, Gál Anna, 1087 Budapest, Luther u. 4-6. címre) vagy személyesen kérjük a lapot a nevezési határidőig eljuttatni.

Nem szerkeszthető pdf-ben vagy képformátumban (.jpg, .bmp, stb.) küldött nevezési lapot nem tudunk elfogadni!

- **Nevezési díj befizetése**

A nevezési díjat ugyancsak a nevezési határidőig az AMKA OTP-nél vezetett 11705008-20436209 sz. számlájára, lehetőleg OTP-fiókban kérjük befizetni vagy átutaltatni. (Csekk használatakor is ezt a számlaszámot kell feltüntetni!)

A nevezési díj befizetése a pályázon való részvétel feltétele, tehát független a pályamunka elbírálásának eredményétől, ezért akkor sem jár vissza, ha a zsűri döntése alapján az alkotás nem kerül kiállításra.

Nevezési díj:

- egyéni jelentkezőknek: 4.500 Ft
- az AMKA támogatóinak, ipartestületi és BKIK-tagoknak: 3.500 Ft
- alkotóközösségeknek (kollektív pályamunkák esetében): 6.000 Ft

Az alkotások beadásának időpontjai: 2018. november 6. (kedd) és 7. (szerda) 10-16 óráig.

A beadás helyszíne: Duna Palota (Budapest, V. ker., Zrínyi utca 5.) Figyelem! – A Zrínyi utca sétálóutca, behajtani szállítás céljából kizárólag délelőtt 10 óráig lehet, ezért a nagyméretű vagy nehéz alkotásokat 9.30 és 10 óra között várjuk.

A pályázatra beadott alkotások válogatását néprajzkutatókból, iparművészekből és a betlehemes mozgalmat az 1940-es években eredetileg kezdeményező Ciszterci Egyházközség képviselőjéből álló zsűri végzi, amely egyúttal javaslatot is készít a legjobb pályamunkák díjazására. A zsűri döntése ellen nem lehet fellebbezni. A kiállításra bekerült alkotók/alkotóközösségek nevét közzétesszük a www.amka.hu weboldalon.

Elismerés, díjazás: A kiállításra bekerülő alkotók a december 11-ére tervezett budapesti hivatalos ünnepélyes megnyitón elismerő oklevelet kapnak, a zsűri által kiemelt alkotások készítői pedig az oklevélen kívül különböző díjakat vehetnek át.

Az alkotások visszaadása a budapesti kiállítás helyszínén történik: 2019. január 7-én (hétfőn) és 8-án (kedden) 10-16 óra között.

A kiállítás anyagát idén is színes fotóalbumban örökítjük meg, amit a hivatalos ünnepélyes megnyitóra szeretnénk megjelentetni! A különleges karácsonyi ajándéknak is számító Betlehemi képeskönyvben minden kiállító 1-1 alkotásának tárgyfotója szerepelni fog.

2018. november 19-étől 2019. január 6-áig ezúttal is két helyszínen: Budapesten (nyári kiállításunk helyszínén) a Belváros egyik legszebb neobarokk épületében, a Duna Palotában és Veszprémben a SZALÉZIÁNUM Érsekségi Turisztikai Központban lesz látható a Betlehemi jászol-kiállítás anyaga.

A kiállításon való részvételre A Magyar Kézművességért Alapítvány (AMKA) – az IPOSZ-szal, a BKIK Kézműipari Tagozatával, a Ciszterci Egyházközséggel és a SZALÉZIÁNUM-mal együttműködve – tárgyalók számára hirdet nyílt pályázatot, amelyre hazai és határon túli magyar kézművesek, népművészek, képző- és iparművészek, hivatásos és műkedvelő alkotók, egyéni pályázók és közösségek egyaránt jelentkezhetnek.

Egy pályázat keretében legfeljebb 3 (természetes alapanyagok felhasználásával készült) alkotás nyújtható be, amelyek

- a betlehemi jelenetet vagy annak szereplőit ábrázolják;
- a betleHEMEZÉS népszokásait örökítik meg;
- vagy az adventi-karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódnak (pl. karácsonyfa-díszek, ünnepi terítékek, Mária-medálok, karácsonyi ajándéktárgyak).

A Bibliában elmondottakhoz ragaszkodó művek mellett a betlehem mának szóló üzenetét megfogalmazó alkotásokat is várunk, amelyek készítésénél figyelembe vették azt a világot,

amelyben élünk, azokat a problémákat, amelyek megválaszolásában a Karácsony titka segíthet.

A SZALÉZIÁNUM-ban rendezendő kiállításra kizárólag a betlehemi jelenetet vagy annak szereplőit ábrázoló alkotásokat várunk, amelyek között olyanok is lehetnek, amelyek a korábbi budapesti Betlehemi jászol-kiállításokon már szerepeltek (de a veszprémin még nem).

Pályázati határidők és feltételek

Regisztrációs határidő: 2018. november 1.

Az erre szolgáló internetes felület elérhető honlapunkon (www.amka.hu) a pályázat menüpontjában.

Az internettel nem rendelkezőktől telefonos bejelentkezést kérünk.

Nevezési határidő (a nevezési lap beküldésére és a nevezési díj befizetésére): 2018. november 3.

- **Nevezési lap megküldése**

A honlapunkról letölthető, kitöltött nevezési lapot e-mailben: Word-formátumban az amka@amka.hu címre kérjük megküldeni. Amennyiben ez elektronikus formában nem megoldható, postán (IPOSZ, AMKA, Gál Anna, 1087 Budapest, Luther u. 4-6. címre) vagy személyesen kérjük a lapot a nevezési határidőig eljuttatni.

Nem szerkeszthető pdf-ben vagy képformátumban (.jpg, .bmp, stb.) küldött nevezési lapot nem tudunk elfogadni!

- **Nevezési díj befizetése**

A nevezési díjat ugyancsak a nevezési határidőig az AMKA OTP-nél vezetett 11705008-20436209 sz. számlájára, lehetőleg OTP-fiókban kérjük befizetni vagy átutaltatni. (Csekk használatakor is ezt a számlaszámot kell feltüntetni!)

A nevezési díj befizetése a pályázaton való részvétel feltétele, tehát független a pályamunka elbírálásának eredményétől, ezért akkor sem jár vissza, ha a zsűri döntése alapján az alkotás nem kerül kiállításra.

Nevezési díj:

- egyéni jelentkezőknek: 4.500 Ft
- az AMKA támogatóinak, ipartestületi és BKIK-tagoknak: 3.500 Ft
- alkotóközösségeknek (kollektív pályamunkák esetében): 6.000 Ft

Az alkotások beadásának időpontjai: 2018. november 6. (kedd) és 7. (szerda) 10-16 óráig.

A beadás helyszíne: Duna Palota (Budapest, V. ker., Zrínyi utca 5.) Figyelem! – A Zrínyi utca sétálóútca, behajtani szállítás céljából kizárólag délelőtt 10 óráig lehet, ezért a nagyméretű vagy nehéz alkotásokat 9.30 és 10 óra között várjuk.

A pályázatra beadott alkotások válogatását néprajzkutatókból, iparművészekből és a betlehemes mozgalmat az 1940-es években eredetileg kezdeményező Ciszterci Egyházközség képviselőjéből álló zsűri végzi, amely egyúttal javaslatot is készít a legjobb pályamunkák díjazására. A zsűri döntése ellen nem lehet fellebbezni. A kiállításra bekerült alkotók/alkotóközösségek nevét közzétesszük a www.amka.hu weboldalon.

Elismerés, díjazás: A kiállításra bekerülő alkotók a december 11-ére tervezett budapesti hivatalos ünnepélyes megnyitón elismerő oklevelet kapnak, a zsűri által kiemelt alkotások készítői pedig az oklevélen kívül különböző díjakat vehetnek át.

Az alkotások visszaadása a budapesti kiállítás helyszínén történik: 2019. január 7-én (hétfőn) és 8-án (kedden) 10-16 óra között.

A kiállítás anyagát idén is színes fotóalbumban örökítjük meg, amit a hivatalos ünnepélyes megnyitóra szeretnénk megjelentetni! A különleges karácsonyi ajándéknak is számító Betlehemi képeskönyvben minden kiállító 1-1 alkotásának tárgyfotója szerepelni fog.

Lőrincz Gergely: digitalizációval a kézműves szakmák megmentéséért

A gyűjtögetés mellett a földművelés és az állattenyésztés volt az, ami leginkább összeszervezte az emberi társadalmakat. Ennek a folyamatnak volt a következő állomása a kézművesség kialakulása. Lőrincz Gergely 2011 óta segíti a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarát (BKIK), és a Kézműipari Tagozatban is igyekszik minél eredményesebb munkát végezni – olvasható a Blogstaron.

– Tényleg bátran kijelenthetjük, hogy a kézművesség már szinte a kezdetek óta fontos része a társadalmunknak?

– Igen, de ezt nem feltétlenül vesszük mindig észre. Mert a kézművesség mindenben benne van, csak legfeljebb nem tudjuk, hogy az, amit a kezünkben tartunk, azt kézművesek csinálták. Stílszerűen azt mondhatnám, hogy a kézművesség átszövi az egész életünket.

– Hihetetlenül népszerűek manapság az ilyen termékek, a helyzet mégsem túl rózsás ezen a téren. Mennyire számít ma exkluzívnak, ha valami egy igazi mesterember keze munkája?

– Az mindig is különleges volt és ez ma sincs másként. Viszont kár lenne tagadni, hogy az utóbbi időben a gépek térnyerésével háttérbe szorultak bizonyos kézműves szakmák, amiket már sajnos egyáltalán nem űznek. Ezek jelenleg még csak apróbb hiányosságok, de a nagyobb probléma ott jelentkezik, hogy nem feltétlenül vesszük észre azt, ami kiveszett és eltűnt.

Mert nem biztos, hogy úgy tűnik el egy termék, hogy ne maradna meg, csupán az ember által elkészített verziója válik semmivé. Ilyenformán pedig pont az a plusz vesztethet ki valamiből, tűnhet el hosszútávra – szélsőséges esetben akár örökre is -, amitől ez egyedi tudott lenni, valami különleges, ami nem a tömegtermelés terméke.

– Akkor ezért lesz egy ilyen termék ennyire drága?

– Valóban azt tapasztalhatjuk, hogy amit kézzel vagy egyedileg készítenek az mindig sokkal több és drágább, de nem is véletlenül. És nem csupán a ráfordított órák miatt, hanem az odafigyelésnek köszönhetően, hogy minőségi eljárás során készítik el a végterméket, ami az adott szakma legjavát mutatja.

– Mivel lehetne népszerűsíteni ezeket a mesterségeket, szakmákat?

– Erre kifejezetten jó az Euroskills, vagy a SzakMÁzz, mert ezek már olyan rendezvények, folyamatok, ahol a fiatalságnak – kimondottan nekik szólóan – próbálják a szakmákat népszerűsíteni, és felkelteni az érdeklődésüket ezen területek iránt. Ilyen módon pedig a motiváltságuk is nagyobb lehet, hiszen a versenyszellem mindannyiunkban ott bujkál. Ezek a rendezvények mind azt szolgálják, hogy megbecsültebbek, vonzóbban legyenek ezek a szakmák a fiataloknak. Mert valljuk be, ez a korosztály nem feltétlenül kézműves szeretne lenni. Elég gyakran találkozhatunk olyan jelenséggel is, hogy a pályát választók inkább a gyors meggazdagodással kecsegtető szakmák felé fordulnak, vagy egyszerűen csak celebek szeretnének lenni.

– Mit tehet mindezért a BKIK és a Kézműipari Tagozat?

– Először is fontos, hogy azt az érdekvédelmi szerepet, amit a Kamara hivatott betölteni, a kézműves szakmák vonatkozásában is minél inkább érvényesíteni tudja. Szerencsére jó kezdeményezésben nincs hiány, de ezeket még lehetne bővíteni. Olyan dolgokkal kell a fiatalokat megtalálni, amivel testközelbe tudjuk hozni számukra a kézműves szakmákat. Meg kell mutatnunk nekik, érezzék meg, ízleljék meg ezt az egészet, élővé kell tennünk számukra. Komoly feladat, hogy azok, akik most űzik ezeket a szakmákat át tudják adni az élményt, hogy megszeretessék a fiatalokkal, hogy felébresszék bennük a tüzet. Ma már a vállalkozóvá válást sokféle módon támogatják, tehát ha valaki kézművesként szeretne vállalkozni, az egyáltalán nem a lehetetlen kategória. Inkább az odáig vezető ösvényt, a tudás megszerzését látom sokkal rögzösebb útnak. Pedig a hagyományaink miatt ez egyáltalán nem elhanyagolandó.

– Mi lehetne a megoldás? Van erre valami konkrét elképzelése?

– Azt sem vetném el, hogy digitalizáljuk, legalább videón őrizzük meg a hozzáértők gondolatait és tudását. Ezzel megpróbálhatjuk megőrizni ezeket az értékeket, ezzel előrébb juthatunk, vagy legalább kitolhatjuk az idejét egy-egy szakma eltűnésének. Ma már léteznek ezek a technikák, és furcsa ilyet kimondani, de a digitalizációt is használnunk kell a kézművesség megmentésére.

– A Kézműipari Tagozaton belül hogyan értékelik ezeket a merész gondolatokat?

– Szerencsére a tagozat a szakmáját szerető szakemberekből, mesterekből tevődik össze, akiknek szívügyük, hogy a kézművesség a hazai kultúránknak egyik meghatározó része maradjon. E motiváló tényező a mozgatórugója annak, hogy a megválasztásra kerülő tagozati vezetés mindent kövessen el annak érdekében, hogy a jövő generációja válassza hivatás-ként, életpályaként a kézművességet. A magam részéről vezetői tapasztalatommal szívesen fogom segíteni a tagozat új elnökét mindabban, ami e gondolatok megvalósítását célozza meg. De azt is gondolom, hogy két szintűvé kell tenni a tagozat működését. A mindennapi működésünket meghatározó és befolyásoló dolgokban az elnökség döntene, ahogy azt teszi régóta. Ellenben az újító, esetlegesen teljesen más, jövőbe mutató szemlélettel rendelkezőknek is helyt kell adni. Nekünk is alkalmaznunk kell azt a kettősséget, ami a társadalmat is jellemzi az átmenet során. Ott is helye van a régi, már jól bevált dolgoknak, ahogy az új ötleteknek is. Ugyanez tapasztalható a tagozaton belül is. Kétféleképpen gondolkodunk. Míg mi néhányan az elnökségből a merészebb új dolgainkkal próbálnánk előre menni, de eközben jól tudjuk, hogy a mindennapi élet megszervezéséhez rutinos megfontoltság szükséges. E kettő között kell hidat építenünk nekünk is, ahogy a kézműves szakmák hagyományainak átadásánál az idős mesterek és a fiatalok között.

– A veszélyeztetett szakmák terén milyen lépéseket fontolgatnak?

– Feltett szándékunk ebben az ügyben minél gyorsabban lépni, és rövid időn belül el is kezdjük azt a munkát, amiben több csoportra bontva megvizsgáljuk, melyek azok a szakmák amik veszélyeztetettek, mik azok amik rendben vannak, és melyek azok amiket pótolnunk kell, mert már túlhaladtak minket az események.